

Främlingen till gamla musiken.

Mel.: Hvarför skall man tvinga mig att sjunga.

Gamle spelman, i den slitna jackan,
med ditt gamla, gamla positiv!
Vore det ej bättre ta' till hackan,
vore det för dig ej bättre lif.

Dock du är för gammal till att träna
och en fånges lif är inte ditt.
Du vill hellre gå ikring och spela
i ett lif, bekymmersamt, men — fritt

Tonerna, du tvingar fram med vefven,
äro icke af vårt kända slag.
Tonerna de äro gamla äfven,
hörda kanske i din ungdomsdag.

Nu de komma skärande och gäl'a.
Minnets språk de tala dock för dig —
Om de barndoms-ungdomsdagar sälla,
då du trampade ditt hemlands stig.

Mången dag se'n dess nog gått till ända.
Främling nu i främlingsland du är;
tonerna och du ej äro kända,
ensam, ack, så ensam är du här!

Arme gubbe! Hur kom du till norden,
långt från nejder, där din vagga stätt?
Fanns ej bröd för dig i fosterjorden,
eller längtar du till norden blott?

Saknar ingen dig i fjärran länder?
Längtar du ej efter någon där?
Fjärran skild från fosterjord och fränder,
ensam, glömd, din graf skall bäddas här.